

Kopie

Afgeleverd aan: GEGEVENSBECHERMINGSAUTORITEIT  
(GBA)

art. 792 GW

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

94

### Uitgifte

|                     |
|---------------------|
| Repertoriumnummer   |
| 2025 / AR/907 8422  |
| Datum van uitspraak |
| 17 december 2025    |
| Rolnummer           |
| 2025/AR/907         |

|                                                                                   |                |                |
|-----------------------------------------------------------------------------------|----------------|----------------|
| Uitgereikt aan                                                                    | Uitgereikt aan | Uitgereikt aan |
|  |                |                |
| VAN SCHIEL Ben -<br>gerechtsdeurwaarder                                           |                |                |
| op 19-12-2025                                                                     | op             | op             |
| € Art. 280,2° W. Reg.                                                             | €              | €              |
| BUR                                                                               | BUR            | BUR            |

☐ Registreerbaar

☒ Niet registreerbaar

## Hof van beroep

## Brussel

### Sectie Marktenhof

### 19<sup>de</sup> kamer A

## Arrest

|                     |
|---------------------|
| Aangeboden op       |
| Niet te registreren |

COVER 01-00004663860-0001-0015-02-01-1



7924005  
Leit blizzen van de

\_\_\_\_\_ zoals ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer \_\_\_\_\_ met maatschappelijke zetel te \_\_\_\_\_

*Verzoekster*, hierna “\_\_\_\_\_”,

vertegenwoordigd door Meester VANDENDRIESSCHE Gerrit en CLINK Jan, beiden advocaat, \_\_\_\_\_

TEGEN

**GEGEVENSBESCHERMINGSAUTORITEIT (GBA)**, zoals ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0694.679.950, met maatschappelijke zetel te 1000 BRUSSEL, Drukpersstraat 35,

*Verweester*, hierna “**GBA**”,

vertegenwoordigd door Meester ROETS Joos en ROES Timothy, beiden advocaat, met kantoor te \_\_\_\_\_

IN DE AANWEZIGHEID VAN

1. \_\_\_\_\_ zoals ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer \_\_\_\_\_, met maatschappelijke zetel te \_\_\_\_\_

*Eerste vrijwillig tussenkomende partij*, hierna \_\_\_\_\_

vertegenwoordigd door Meester CRADDOCK Peter Alexander, advocaat \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_ zoals ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer \_\_\_\_\_, met maatschappelijke zetel te \_\_\_\_\_

*Tweede vrijwillig tussenkomende partij*,

vertegenwoordigd door Meester DEPREZ Sofie en Meester FOCQUET Anouk, advocaten \_\_\_\_\_



Gelet op de procedurestukken :

- de beslissing ten gronde nr. 76/2025 van 24 april 2025 in het dossier met dossiernummer : DOS-2023-04302 van de Geschillenkamer van de GBA (hierna de "**Bestreden Beslissing**" of de "**Beslissing**") ;
- het verzoekschrift van 26 mei 2025, waarmee [REDACTED] beroep aantekent tegen de voornoemde beslissing ;
- het verzoekschrift tot bewarende vrijwillige tussenkomst van [REDACTED] van 19 juni 2025 ;
- het verzoekschrift tot bewarende vrijwillige tussenkomst van [REDACTED] van 25 juli 2025 ;
- de syntheseconclusie van [REDACTED] zoals namens haar neergelegd op 12 september 2025 ;
- de syntheseconclusie van [REDACTED] zoals namens haar neergelegd op 29 september 2025 ;
- de syntheseconclusie van [REDACTED] zoals namens haar neergelegd op 13 oktober 2025 ;
- de syntheseconclusie van de GBA zoals namens haar neergelegd op 29 oktober 2025 ;
- de stukkenbundels zoals neergelegd door partijen.

De advocaten van de partijen zijn gehoord ter openbare terechtzitting van 12 november 2025 waarna de zaak in beraad werd genomen.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

## I. Feiten en procedurele voorgaanden

1. [REDACTED] is een vennootschap gespecialiseerd in het aanbieden van hooroplossingen (bv. hoortoestellen). De gelaakte verwerking betreft een direct-marketing campagne van [REDACTED] met de naam "[REDACTED]", waarbij zij via geadresseerd drukwerk reclame verstuurde naar personen van een bepaalde leeftijdscategorie waaronder de heer [REDACTED] (hierna de "**Klager**") Zij gebruikte hiervoor adresgegevens die zij via de nv [REDACTED] List van [REDACTED] had verkregen. Deze laatste had de adresgegevens van [REDACTED] bekomen.

Op 18 oktober 2023 diende de Klager een klacht in tegen [REDACTED] en tegen de vennootschappen [REDACTED] (toen nog [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED]. Hij bekloeg zich over het feit dat [REDACTED] waarmee hij nooit eerder contact had, zijn persoonsgegevens verwerkte voor direct marketingdoeleinden.

[REDACTED] zou de betrokken gegevens hebben verkregen van [REDACTED], een mediabureau gespecialiseerd in direct marketing. Zij zou deze gegevens zelf van [REDACTED] hebben ontvangen, die ze oorspronkelijk van [REDACTED] (toen nog [REDACTED]) zou hebben verkregen.



2. De Eerstelijnsdienst van de GBA verklaarde op 25 oktober 2023 de klacht ontvankelijk en maakte deze over aan de Geschillenkamer.

3. Op 17 december 2024 vond de hoorzitting voor de Geschillenkamer plaats.

Op 3 januari 2025 maakte de Geschillenkamer aan partijen een kopie van het proces-verbaal van de hoorzitting over.

Op 6 januari 2025 verzocht de Klager de Geschillenkamer om [REDACTED] op te roepen. Per brief van 31 januari 2025 richtte de Geschillenkamer een brief aan [REDACTED] waarbij zij deze laatste informeerde over haar mogelijkheid om, indien zij zich zou beschouwen als derde-belanghebbende, tussen te komen in de procedure. De Geschillenkamer heropende in die zelfde brief, die gericht was aan alle partijen, ambtshalve het debat enkel voor wat betreft de eventuele tussenkomst van [REDACTED]

Op 26 februari 2025 bevestigde [REDACTED] haar tussenkomst als derde-belanghebbende in de procedure en op 10 maart 2025 legde zij een conclusie neer.

4. Per e-mail van 24 april 2025 bracht de Geschillenkamer de partijen op de hoogte van haar beslissing het dossier in twee afzonderlijke dossiers op te splitsen. Diezelfde dag stelt zij de Klager, [REDACTED] en [REDACTED] in kennis van haar beslissing ten gronde nr. 76/2025 (hierna de “**Bestreden Beslissing**”).

Op 26 mei 2025 legde [REDACTED] een verzoekschrift neer ter griffie van het hof van beroep te Brussel.

5. Op 19 juni 2025 legde [REDACTED] een verzoekschrift tot bewarende vrijwillige tussenkomst neer. [REDACTED] deed hetzelfde op 25 juli 2025.

## II. De bestreden beslissing

De Geschillenkamer besliste op 24 april 2025:

- [REDACTED] op grond van artikel 100, § 1, 5° WOG een berisping op te leggen voor de inbreuk op artikel 5.1.a) AVG juncto artikel 6 AVG en artikel 24.1 AVG;
- [REDACTED] List op grond van artikel 100, § 1, 5° WOG een berisping op te leggen voor de inbreuk op artikel 5.1.a) AVG juncto artikel 6 AVG en artikel 24.1 AVG, alsmede voor de inbreuk op artikel 12.3 AVG, juncto artikel 15 en 17 AVG.

### III. De vorderingen voor het Marktenhof

Bij haar syntheseconclusie van 13 oktober 2025 vordert [REDACTED]:

*In hoofddorde*

- *de beslissing 76/2025 van 24 april 2025 van de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit integraal te vernietigen in de mate dat [REDACTED] op grond van artikel 100, §1, 5° WOG een berisping opgelegd kreeg voor de inbreuk op artikel 5.1,a) juncto artikel 6 AVG en artikel 24.1 AVG;*
- *De bewarende vrijwillige tussenkomst van [REDACTED] onontvankelijk minstens ongegrond te verklaren;*
- *De bewarende vrijwillige tussenkomst van [REDACTED] ontvankelijk en gegrond te verklaren;*

*In ondergeschikte orde de behandeling van de zaak op te schorten en overeenkomstig artikel 267 verdrag betreffende de werking van de Europese Unie de volgende prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie:*

*1) Moet artikel 4.7 EU Verordening 2016/679 (AVG), gelezen in samenhang met artikel 5.1, a) AVG, artikel 5.2 AVG, artikel 6.1, f) AVG, en artikel 7.1 AVG zo worden uitgelegd dat een verwerkingsverantwoordelijke die persoonsgegevens onrechtstreeks heeft verzameld en deze verwerkt op basis van de rechtsgrond gerechtvaardigd belang (artikel 6.1, f) AVG) – waarbij de verwerkingsverantwoordelijke in zijn belangenafweging verwijst naar een toestemming waarop de verwerking van een andere verwerkingsverantwoordelijke berust en dewelke de verwerkingsverantwoordelijke in rekening neemt om de redelijke verwachtingen van de betrokkenen te beoordelen – aantonen dat deze toestemming beantwoordt aan de vereisten van artikel 4.11 AVG ?*

*2) Moet het artikel 24, lid 1 AVG, gelezen in samenhang met de artikelen 1.3, 5.1, a) en 6.1 AVG, zo worden uitgelegd dat, wanneer een verwerkingsverantwoordelijke de persoonsgegevens onrechtstreeks verkrijgt van een intermediaire organisatie die als bron optreedt, de verplichting voor een verwerkingsverantwoordelijke inhoudt om, rekening houdend met de aard, de omvang, de context en het doel van de verwerking, alsook met de qua waarschijnlijkheid en ernst uiteenlopende risico's voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen, passende technische en organisatorische maatregelen te treffen om te waarborgen en te kunnen aantonen dat de verwerking in overeenstemming met deze verordening wordt uitgevoerd, deze verwerkingsverantwoordelijke verplicht is om zich onder alle omstandigheden te vergewissen van de herkomst van de gegevens, na te gaan hoe ze werden verzameld, op welke rechtsgrond, door wie, voor welke doeleinden, gedurende welke termijn en voor welke verwerkingen?*





6. De GBA voert aan dat het beroep niet ontvankelijk is in zoverre het is gericht tegen de beslissing 7/2025 van 15 januari 2025.

In het door [REDACTED] in haar verzoekschrift gevraagde beschikkend gedeelte, wordt de vernietiging gevorderd van beslissing 7/2025 van 15 januari 2025.

Zoals ook door de GBA aangenomen, gaat het hier volgens het Marktenhof, kennelijk om een materiële vergissing en wordt wel degelijk de beslissing 76/2025 van 24 april 2025 bedoeld. Tegen de beslissing 7/2025 is al een beroep hangende voor het Marktenhof, ingeschreven onder het rolnummer 2025/AR/253.

Dat het beroep van [REDACTED] gericht is tegen de beslissing van 76/2025 blijkt ook uit het beschikkend gedeelte van haar syntheseconclusie.

Het middel van niet ontvankelijkheid is niet gegrond.

*Over de ontvankelijkheid van de vrijwillige bewarende tussenkomst van [REDACTED]*

7. Vrijwillige tussenkomsten die worden ingesteld in beroepsprocedures in de zin van artikel 108, §1 op de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zijn slechts ontvankelijk:

- voor zover de betrokken verzoeker tot tussenkomst over een afdoende belang (in de zin van artikel 17 van het Gerechtelijk Wetboek) beschikt om tussen te komen in de zaak;
- voor zover de tussenkomst louter bewarend is en er dusdanig toe strekt het standpunt van de GBA te ondersteunen.

8. [REDACTED] voert aan dat de tussenkomst van [REDACTED] niet ontvankelijk is omdat deze laatste “*geen partij (was) bij de bestreden beslissing*” en omdat haar bewarende tussenkomst niet gericht is op het ondersteunen van het standpunt van de GBA. Geen van de twee middelen die [REDACTED] in haar verzoekschrift aanvoert, zouden immers een ondersteuning zijn van een standpunt van de GBA.

Ook volgens de GBA is de tussenkomst van [REDACTED] niet ontvankelijk omdat ze er niet toe zou strekken haar standpunt te ondersteunen.

9. De vrijwillige tussenkomst gaat uit van een derde, die uit eigen beweging tussenkomt in een procedure die hij zelf niet heeft ingeleid of die niet tegen hem werd gericht.

De vordering is bewarend, wanneer zij er enkel toe strekt de belangen van de tussenkomende partij of van een van de partijen in het geding te beschermen. Ze heeft een louter defensief karakter. De tussenkomende partij moet een wettig belang laten gelden dat persoonlijk en rechtstreeks moet zijn.



De tussenkomende partij komt tussen opdat zijn rechten niet in het gedrang komen door de afloop van het geding. Hij wenst te vermijden dat de uitspraak in een geding dat anderen voeren, zijn rechten zouden aantasten.

10. Het middel van [REDACTED] dat ervan uitgaat dat enkel een partij tegen wie de bestreden beslissing is gericht, vrijwillig kan tussenkomen in de procedure in beroep, faalt naar recht.

11. Ook de bewering dat [REDACTED] het standpunt van de GBA niet zou ondersteunen, is een verkeerde stelling. [REDACTED] vraagt immers in het beschikkend gedeelte van haar conclusie van 29 september 2025 dat het beroep van [REDACTED] en de tussenkomst van [REDACTED] ongegrond worden verklaard. Dat zij daartoe andere argumenten aanvoert dan de GBA is irrelevant.

12. De vrijwillige tussenkomst van [REDACTED] is ontvankelijk. Vijf van de zes bezwaren van het vierde middel van [REDACTED] betreffen immers [REDACTED] [REDACTED] verwijt de GBA in wezen dat ook had moeten worden onderzocht of [REDACTED] de toestemming van de betrokkene op geldige wijze had bekomen.

Daarenboven was [REDACTED] reeds in de administratieve procedure “betrokken”. Zij was door de Geschillenkamer in kennis gesteld van de mogelijkheid om tussen te komen in de procedure, hetgeen zij ook heeft gedaan. Op 10 maart 2025 legde [REDACTED] een conclusie neer in de procedure voor de Geschillenkamer.

*Ten gronde*

*Over de door de bestreden beslissing vastgestelde inbreuk op artikel 5.1.a) iuncto artikel 6.1.f AVG*

13. Artikel 5.1.a) van Verordening 2016/679 van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (AVG) bepaalt dat persoonsgegevens moeten worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is («rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie»).

Overeenkomstig artikel 5, lid 1, onder c), van deze verordening, dat het beginsel van minimale gegevensverwerking formuleert, moeten deze gegevens tevens toereikend en ter zake dienend zijn en beperkt blijven tot hetgeen noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt. Dat beginsel is een uitdrukking van het evenredigheidsbeginsel.

14. Wat de rechtmatigheidsvoorwaarden van de verwerking betreft, bevat artikel 6, lid 1, eerste alinea, AVG een uitputtende en limitatieve lijst van de gevallen waarin de verwerking van persoonsgegevens als rechtmatig kan worden aangemerkt.



Volgens artikel 6, lid 1, eerste alinea, onder a), AVG is de verwerking van persoonsgegevens alleen rechtmatig indien en voor zover de betrokkene daarvoor toestemming heeft gegeven voor een of meer specifieke doeleinden. Bij gebreke van een dergelijke toestemming of wanneer die toestemming niet vrij, specifiek, geïnformeerd en ondubbelzinnig is gegeven in de zin van artikel 4, punt 11, van deze verordening, kan de verwerking niettemin gerechtvaardigd zijn wanneer is voldaan aan een van de in artikel 6, lid 1, eerste alinea, onder b) tot en met f), van die verordening genoemde voorwaarden met betrekking tot de noodzakelijkheid van de verwerking. Deze rechtvaardigingsgronden moeten restrictief worden uitgelegd, vermits de verwerking van persoonsgegevens daardoor rechtmatig kan zijn zonder dat de betrokkene toestemming heeft gegeven. (HvJ 9 januari 2025, Mousse, C-394/23, r.o. 26 en 27, op <https://eur-lex.europa.eu>)

15. Overeenkomstig artikel 6.1.f AVG is de verwerking alleen dan rechtmatig indien *“de verwerking noodzakelijk (is) voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.”*

Bij artikel 6.1.f AVG worden dus drie cumulatieve voorwaarden gesteld waaraan moet zijn voldaan opdat de daarin bedoelde verwerkingen van persoonsgegevens rechtmatig zijn:

- ten eerste moet de verwerkingsverantwoordelijke of een derde een gerechtvaardigd belang behartigen;
- ten tweede moet de verwerking van persoonsgegevens noodzakelijk zijn voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang, en
- ten derde mogen de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de bij de gegevensbescherming betrokken persoon niet zwaarder wegen dan het gerechtvaardigde belang van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde. (zie vermeld arrest van 9 januari 2025, r.o. 45)

16. Anders dan [REDACTED] aanvoert, is het niet noodzakelijk eerst de twee eerste voorwaarden te onderzoeken alvorens te kunnen nagaan of aan de derde voorwaarde is voldaan.

17. Volgens overweging 47, laatste zin, AVG, kan de verwerking van persoonsgegevens voor direct marketing worden beschouwd als een verwerking die beantwoordt aan een gerechtvaardigd belang.

Gelet op het feit dat de verwerking ter zake direct marketing betrof, kan er van worden uitgegaan dat [REDACTED] een gerechtvaardigd belang had.



18. Wat de derde voorwaarde betreft van artikel 6.1.f AVG, houdt deze voorwaarde een afweging in van de betrokken tegengestelde rechten en belangen die in beginsel afhangt van de specifieke omstandigheden van het concrete geval. De belangen en de grondrechten van de betrokkene kunnen met name zwaarder wegen dan het belang van de verwerkingsverantwoordelijke wanneer persoonsgegevens worden verwerkt in omstandigheden waarin de betrokkenen een dergelijke verwerking redelijkerwijs niet verwachten. (zie vermeld arrest van 9 januari 2025, r.o 50)

Volgens de Geschillenkamer bewijst [REDACTED] niet dat het belang of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de Klager niet zwaarder doorwegen dan haar eigen gerechtvaardigd belang.

Bij het maken van die afweging van de tegengestelde rechten en belangen in het kader van vermeld artikel 6.1.f moet met name rekening worden gehouden met de redelijke verwachtingen van de betrokkene alsook met de omvang van de betrokken verwerking en de gevolgen ervan voor die persoon. (Zie vermeld arrest van 9 januari 2025, r.o 58)

Het gerechtvaardigd belang in verband met direct marketing kan hoe dan ook niet prevaleren wanneer er een risico bestaat dat de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene worden aangetast. Uit overweging 75 AVG volgt immers dat het qua waarschijnlijkheid en ernst uiteenlopende risico voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen kan voortvloeien uit een verwerking van persoonsgegevens die kan resulteren in lichamelijke, materiële of immateriële schade, met name waar de verwerking kan leiden tot discriminatie. (Zie vermeld arrest van 9 januari 2025, r.o 60)

19. [REDACTED] geeft volgende redenen aan ter ondersteuning van haar stelling dat het belang van de Klager niet zwaarder doorweegt dan haar gerechtvaardigd belang:

- [REDACTED] verwerkte geen gevoelige of bijzondere categorieën van persoonsgegevens;
- De brief werd eenmalig verstuurd naar de Klager; daarna werden zijn gegevens vernietigd;
- De Klager werd uitgenodigd om geheel vrijblijvend deel te nemen aan een gratis gehoortest.

De geschillenkamer aanvaardde deze redenen niet en oordeelde dat de belangen van de Klager zwaarder doorwegen. Zij grondde haar oordeel (in randnummer 50 van de Bestreden Beslissing) ten eerste op het feit dat de brief met opschrift "[REDACTED]" misleidend zou kunnen zijn omdat de geadresseerden de indruk zouden kunnen hebben dat [REDACTED] een taak van algemeen belang uitoefent. In de tweede plaats merkte de Geschillenkamer op dat de geadresseerden aangeschreven werden op basis van het feit dat zij deel uitmaken van een bepaalde leeftijdscategorie. Deze combinatie kan, volgens de Geschillenkamer, een gevoel creëren voor de betrokkenen dat als "invasie" kan worden ervaren.

20. Volgens het Marktenhof, wekken de vermelding van de woorden “ [REDACTED] ” in haar context gezien, niet de indruk dat een en ander zou uitgaan van een overheidsinstantie. De brief is niet van die aard om de gemiddelde consument te misleiden omtrent het commerciële karakter van deze brief of over de hoedanigheid van de afzender.

Daarenboven is het hof het er niet mee eens dat deze campagne als invasief zou kunnen worden ervaren, minstens legt de Geschillenkamer niet uit waarom dit het geval zou kunnen zijn. Is het omdat de geadresseerde bij het ontvangen van die brief geconfronteerd wordt met zijn leeftijd? Het richten van reclame op een bepaalde leeftijdscategorie kan als evident (en dus niet invasief) worden beschouwd. [REDACTED] verwijst bij wijze van voorbeeld terecht naar universiteiten of (hoge) scholen die zich op schoolverlaters richten, banken die kinderen van klanten aanschrijven op het moment dat deze in aanmerking komen voor een 'jongerenrekening', enz.

En zelfs al zou de brief van [REDACTED] op het eerste zicht nog als invasief kunnen worden beschouwd, dan nog is het veel belangrijker dat de brief niet enkel het belang dient van [REDACTED] maar ook positieve gevolgen kan hebben voor de geadresseerden. Ze worden immers een gratis gehoorstest aangeboden, waardoor vroegtijdig/nog op tijd een gebrek bij het horen kan worden vastgesteld. Het is algemeen geweten dat hoe vroeger gehoorproblemen worden aangepakt, des te beter het is voor de betrokkene. Er is ter zake dan ook geen sprake van enig risico op discriminatie op grond van de leeftijd.

21. Los van hetgeen de GBA desbetreffend aanvoert, dient te worden geoordeeld dat de Geschillenkamer om de vermelde redenen en door geen of onvoldoende rekening te houden met alle bijzondere omstandigheden van het concrete geval niet naar recht vermocht te oordelen dat [REDACTED] niet aantoont dat *“haar belang zwaarder weegt dan de belangen en grondrechten van de betrokkenen, in de zin van artikel 6.1.f AVG”*.

22. Uit het voorgaande volgt dat de bestreden beslissing moet worden vernietigd in zoverre ze lastens [REDACTED] op grond van artikel 100, §1, 5° WOG een berisping oplegt wegens een begane inbreuk op artikel 5.1,a) juncto artikel 6 AVG.

Het enkele bestaan van redelijke verwachtingen is onvoldoende om ervoor te zorgen dat het gerechtvaardigd belang van de verwerkingsverantwoordelijke zwaarder weegt dan de belangen of de grondrechten en fundamentele vrijheden van de betrokkene. Hoewel een dergelijk element zeker relevant is in het kader van de te maken afweging, kan het er echter niet stelselmatig toe leiden dat het gerechtvaardigde belang van de verwerkingsverantwoordelijke zwaarder weegt, in het bijzonder wanneer de verwerking van de betrokken persoonsgegevens inbreuk kan maken op een grondrecht of een fundamentele vrijheid van de betrokkene, zoals gewaarborgd door het Handvest.<sup>1</sup>

<sup>1</sup> Conclusie M. Szpunar bij het vermeld arrest van 9 januari 2025, r.o. 71.

Omgekeerd is het niet meteen bestaan van redelijke verwachtingen in hoofde van de betrokkene (bv. omdat er geen contractuele verhouding bestaat tussen de verwerker en de betrokkene) onvoldoende om ervoor te zorgen dat de belangen of de grondrechten en fundamentele vrijheden van de betrokkene zwaarder wegen dan het gerechtvaardigd belang van de verwerkingsverantwoordelijke. Dat is zeker het geval, wanneer, zoals ter zake, niet bewezen is dat er een inbreuk is begaan op een grondrecht of een fundamentele vrijheid van de betrokkene zoals gewaarborgd door het Handvest, wanneer de omvang van de betrokken verwerking eerder gering is, er geen gevoelige informatie is verwerkt en de gevolgen ervan voor de betrokkene positief kunnen zijn.

*Over de door de Geschillenkamer vastgestelde inbreuk op artikel 24 AVG*

23. Indien er sprake is van een gerechtvaardigd belang in de zin van artikel 6.1.f AVG is nog vereist – opdat voor de behartiging van dat belang een verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 6, lid 1, eerste alinea, onder f), AVG is toegestaan – dat de verwerkingsverantwoordelijke alle andere verplichtingen nakomt die op hem rusten op grond van deze verordening. (HvJ 12 september 2024, HTB Neunte Immobilien Portfolio geschlossene Investment, gevoegde zaken C-17/22 en C-18/22, r.o. 58).

24. Uit artikel 5, lid 2, volgt dat de verwerkingsverantwoordelijke moet kunnen aantonen dat hij de in artikel 5, lid 1, AVG geformuleerde beginselen inzake de verwerking van persoonsgegevens heeft geëerbiedigd. (HvJ 14 december 2023, VB, C-340/21, r.o. 34)

In artikel 24 AVG is de verplichting van artikel 5, lid 2, AVG verder uitgewerkt. Met betrekking tot de verantwoordelijkheid van de verwerkingsverantwoordelijke bepaalt artikel 24.1 AVG dat *“rekening houdend met de aard, de omvang, de context en het doel van de verwerking, alsook met de qua waarschijnlijkheid en ernst uiteenlopende risico's voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen, de verwerkingsverantwoordelijke passende technische en organisatorische maatregelen (treft) om te waarborgen en te kunnen aantonen dat de verwerking in overeenstemming met deze verordening wordt uitgevoerd. Die maatregelen worden geëvalueerd en indien nodig geactualiseerd.”*

25. Het hof stelt vast dat de Geschillenkamer geen schending van artikel 5.2 AVG weerhoudt, waardoor ze dus logischerwijze ook geen schending van vermeld artikel 24 kon vaststellen.

26. Los daarvan kan worden gesteld dat de technische en organisatorische maatregelen die op grond van het beginsel van de verantwoordingsplicht vereist zijn, *“passend”* moeten zijn gelet op de in artikel 24 AVG genoemde factoren: de aard, de omvang, de context en het doel van de verwerking, evenals de waarschijnlijkheid en ernst van de risico's voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen.



Het begrip “*passend*” vereist dat de oplossingen voor de beveiliging van informatiesystemen een bepaald niveau van aanvaardbaarheid hebben, zowel in technisch opzicht (relevantie van de maatregelen) als in kwalitatief opzicht (doeltreffendheid van de bescherming). Een verwerking moet, om te waarborgen dat de beginselen van noodzakelijkheid, relevantie en evenredigheid worden nageleefd, niet alleen geschikt zijn, maar ook beantwoorden aan de beoogde doelen. Volgens deze logica is een beslissende rol weggelegd voor het beginsel van minimale gegevensverwerking op grond waarvan in alle fasen van gegevensverwerking voortdurend moet worden gestreefd naar zo weinig mogelijk beveiligingsrisico’s.

De AVG is geheel gericht op het voorkomen van risico’s en op de verantwoordingsplicht van de verwerkingsverantwoordelijke. Ze heeft derhalve een teleologische benadering die het best mogelijke resultaat qua doeltreffendheid nastreeft. Ze houdt geen formalistische logica in waarbij het louter gaat om de verplichting om te voldoen aan specifieke procedures teneinde niet aansprakelijk te worden gesteld.

In artikel 24 is geen uitputtende opsomming van “*passende*” maatregelen opgenomen: een beoordeling van geval tot geval is noodzakelijk. Dit strookt met de filosofie van de AVG waaruit blijkt dat de te volgen procedures moeten worden gekozen op basis van een zorgvuldige beoordeling van de situatie in kwestie zodat zij zo doeltreffend mogelijk zijn. (concl. G. Pitruzzella in de zaak C-340/21, VB, r.o. 23 e.v.)

27. De verwerker van persoonsgegevens die steunt op de rechtvaardigingsgrond van artikel 6.1.f AVG – en dus niet op de toestemming van de betrokkene of op een contract – om diens gegevens te verwerken, moet bewijzen dat de drie voorwaarden van artikel 6.1.f zijn vervuld. Op die manier toont zij aan dat haar verwerking van de persoonsgegevens op een geldige rechtsgrond berust.

Los van hetgeen de GBA desbetreffend ook beweert, kan artikel 24 AVG niet in die zin worden geïnterpreteerd dat ze de (formele) verplichting oplegt aan die verwerker, om zich daarenboven ook zelf te vergewissen van de rechtmatigheid van de oorspronkelijke verwerking en de voorwaarden waaronder de persoonsgegevens verder mochten worden verwerkt door derden.

28. De bestreden beslissing die uitgaat van de stelling dat [REDACTED] zich ook zelf moest vergewissen van de rechtmatigheid van de oorspronkelijke verwerking en de voorwaarden waaronder de persoonsgegevens verder mochten worden verwerkt door derden, die verplichting koppelt aan de naleving van de derde voorwaarde van artikel 6.1.f, en op die grond een inbreuk vaststelt op artikel 24 AVG in hoofde van [REDACTED] is niet naar recht verantwoord.

29. Uit het voorgaande volgt dat de bestreden beslissing moet worden vernietigd in zoverre ze lastens [REDACTED] op grond van artikel 100, §1, 5° WOG een berisping oplegt wegens een begane inbreuk op artikel 24.1 AVG.



30. Het heeft geen nut in te gaan op de overige door [REDACTED] opgeworpen middelen en die van [REDACTED] en [REDACTED] vermits zij niet kunnen leiden tot een ander oordeel/ruimere vernietiging van de bestreden beslissing.

31. Het Marktenhof acht het niet nuttig enige prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de EU.

### Over de gerechtskosten

32. De gerechtskosten, waaronder een rechtsplegingsvergoeding ten belope van 1.883,72 euro, vallen ten laste van de GBA, vermits die grotendeels in het ongelijk is gesteld.

De arresten houdende veroordeling van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, van de openbare instellingen die zijn opgericht door de Staat, en van de inrichtingen van de Gemeenschappen en de Gewesten zijn vrijgesteld van het rolrecht. De GBA is een autonome instelling met rechtspersoonlijkheid en werd als orgaan van de Staat opgericht. De GBA bevindt zich duidelijk in dezelfde situatie als alle andere organen van de Staat en is dus principieel vrijgesteld van het rolrecht.

██████ en ██████ komen slechts tussen als vrijwillig tussenkomende partijen (bewarende tussenkomst) en vragen terecht niet om de toekenning van een rechtsplegingsvergoeding.

**OM DEZE REDENEN,**

**HET MARKTENHOF,**

beslist het volgende bij arrest op tegenspraak.

Het beroep van [REDACTED] is ontvankelijk en gegrond in de volgende mate:

De bestreden beslissing wordt vernietigd in zoverre ze op grond van artikel 100, §1, 5° WOG lastens [REDACTED] een berisping oplegt wegens een begane inbreuk op de artikelen 5.1.a), 6.1.f en 24.1 AVG.

De GBA wordt veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 1.883,72 euro aan [REDACTED] en tot het definitief ten laste nemen van de bijdrage van 26 euro aan het Budgettair Fonds.

Ten gevolge van de gezamenlijke toepassing van de artikelen 279 en 161, 1°bis, van het Wetboek der registratierechten is de GBA vrijgesteld van de betaling van het rolrecht.



Aldus geoordeeld en uitgesproken in openbare burgerlijke terechtzitting van de 19e kamer A van het hof van beroep te Brussel op **17 december 2025**,

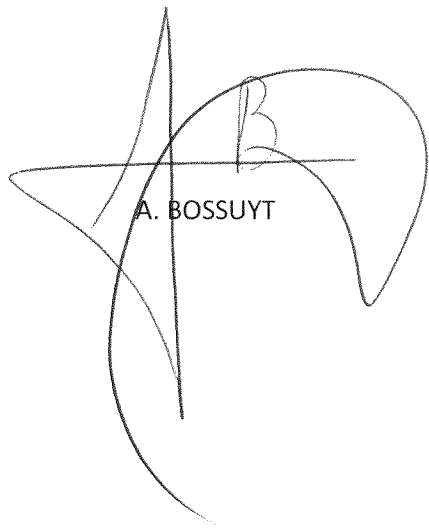
waar aanwezig waren:

A-M. WITTERS,  
J. VAN MEERBEECK  
A. BOSSUYT,  
S. DE COOMAN,

Raadsheer,  
Raadsheer,  
Raadsheer,  
Griffier,

  
S. DE COOMAN

  
J. VAN MEERBEECK

  
A. BOSSUYT

  
A-M. WITTERS

